

מסכת טהרות

פרק ד משנה ו

שני רקין, אחד טמא ואחד טהור, תולין על מגען ועל משאן
ועל הסטן ברשות היחיד, ועל מגען ברשות הרבים בזמן שהן
לחין, ועל משאן בין לחין ובין יבשין. הנה רק יחידי ונגע בו
ונשאז והסיטו ברשות הרבים, שורפין עליו את התרומה,
ואין צריך לומר ברשות היחיד: